

Misja Pielgrzymów w Irlandii

50. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Dublinie

Grupa Pielgrzymów św. Michała z Kanady przybyła do Dublina na 50. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, który odbywał się w stolicy Irlandii w dniach 10-17 czerwca 2012 r. W obecnym roku przypada 80. rocznica Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, który odbył się w 1932 r. w Dublinie. Zadaniem Pielgrzymów było propagowanie ich pracy na rzecz reformy ekonomicznej w świetle katolickiej nauki społecznej. Uczestnikami misji byli: Melvin Sickler, Brian Crowe, Anne Marie Jacques, Yves Jacques, Marie Jacques, Janusz A. Lewicki, Lucie Parenteau, Marie Anne Jacques i ks. Martin Mannion. W Irlandii oczekiwali ich mieszkający tam Pielgrzymi św. Michała: James Reidy i Evelyn Ward, którzy przez cały czas trwania Kongresu byli z nimi obecni.

Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny 2012: Eucharystia komunią z Chrystusem i między nami

Kongres, w którym wzięło udział 23 tys. osób ze 102 krajów, odbywał się w centrum wystawienniczym na dużym terenie, obejmującym hipodrom, tereny zielone i wiele pawilonów, wśród których znajdowała się główna hala wystawowa ze stanowiskami poszczególnych organizacji, instytucji Kościelnych, hurtowni i sklepów sprzedających dewocjonalia, książki religijne, przedmioty związane z liturgią Mszy św., rzemieślników pracujących na rzecz Kościoła, wydawców, filmowców, misjonarzy i księży.

Pielgrzymi mieli wśród tych ponad stu stanowisk swoje miejsce, gdzie promowali wydawane przez siebie czasopisma, książki i płyty CD. Po przybyciu urządzili swoje stanowisko, korzystając z materiałów wysłanych wcześniej z Kanady. W Kongresie brali udział pielgrzymi z całego świata. Codziennie też przybywali mieszkańcy Dublina i Irlandii. Wśród czasopism i książek było też polskie wydanie MICHAELA. Stanowisko Pielgrzymów odwiedzali ci Polacy, którzy przyjechali do Dublina z Kanady i Stanów Zjednoczonych, ale także polscy misjonarze z Afryki i osoby z Irlandii, choć tych nie było za wiele. Polonia liczy tu ok. 100 tys. mieszkańców. Irlandię zamieszkuje 4 miliony osób, z czego milion mieszka w Dublinie. Natomiast na emigracji żyje 70 milionów ludzi pochodzenia irlandzkiego. Polska też posiada sporą emigrację i, jak Irlandia, jest krajem katolickim. Jednak obecnie Kościół w Irlandii przeżywa poważny kryzys, o czym była mowa w trakcie Kongresu.

Mszę otwarcia, która zgromadziła 40 kardynałów, celebrował legat papieski kardynał Marc Ouellet, pochodzący z kanadyjskiej prowincji Quebec, a obecnie posługujący w Watykanie jako prefekt Kongregacji ds. Biskupów.

Temat 50. Kongresu Eucharystycznego brzmiał: „Eucharystia komunią z Chrystusem i między nami”. W homilii na rozpoczęcie Kongresu kardynał Ouellet powiedział: „Przybyliśmy tu jako rodzina Boga, wezwani przez Niego do słuchania Jego Świętego Słowa, żebyśmy nie zapomnieli, kim jesteśmy w świetle historii zbawienia. Przybyliśmy, by odpowiedzieć na to wezwanie największą i najwznioślejszą modlitwą znaną kiedykolwiek

wiek na świecie: Eucharystią Świętą. Niech Duch Święty wspomaga nas, byśmy byli świadomi tego, jak błogosławieni jesteśmy i uprzywilejowani”.

Cały tydzień Kongresu wypełniony był doświadczeniami duchowej komunii z Jezusem w Przenajświętszym Sakramencie, jak też homiliami i nauczaniem kardynałów, biskupów i księży na temat różnych aspektów wiary. Codziennie odbywała się na hipodromie Msza św., gdzie mogło się pomieścić na murawie stadionu i na trybunach ok. 40 tysięcy ludzi. Każda Msza była poprzedzona kilkoma wystąpieniami ludzi Kościoła.

Oprócz Mszy św. dla wszystkich uczestników Kongresu, celebrowanej przez kolejnych kardynałów, można było uczestniczyć codziennie w prawie trzydziestu wykładach, spotkaniach, pokazach filmów i przedstawieniach teatralnych oraz konferencjach, prowadzonych zarówno przez osoby konsekrowane: księży, zakonników, zakonnice, jak i osoby świeckie. Ponieważ wykłady i pokazy odbywały się równolegle, trzeba było wybierać tematy najbardziej interesujące dla siebie i podejmować próby dostania się na sale, bo zawsze było więcej chętnych niż miejsc.

Organizatorzy przygotowali też na terenie kongresowym miejsca całodniowej modlitwy. W jednym z pawilonów uczestnicy brali udział w rozważaniach prowadzonych przez księży i zakonnice i odmawiali Różaniec. Można było w dowolnym momencie przyjść i w oderwaniu od tętniącego zajęciami, dźwiękiem i pokazami zgromadzenia wielu tysięcy ludzi skupić się na rozmowie z Bogiem.

Święto Eucharystii w Dublinie

W 34 wybranych kościołach Dublina odbywały się dodatkowe spotkania, wystawy, modlitwy, przedstawienia i pokazy filmów otwarte dla wszystkich. Odprawiano w nich Msze św. w różnych językach. W wielu kościołach trwała nieustająca adoracja Najświętszego Sakramentu i wszędzie można było znaleźć wiele materiałów poświęconych Kongresowi. Przez cały dzień w różnych kościołach Dublina trwała spowiedź święta. Specjalny program zajęć przeznaczony był dla dzieci i młodzieży.

Wśród poloników podczas Kongresu znalazł się pokaz filmu „Ja jestem” Lecha Dokowicza i Macieja Bodasińskiego, który odbył się w kościele św. Audoena w Dublinie, głównym kościele Duszpasterstwa Polskiego w Irlandii. Narratorką filmu jest boliwijska mistyczka Catalina Rivas,

Stanowisko Pielgrzymów

Lucie Parenteau PSM czyta listę imion dla 30 tys. uczestników

Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny Dublin 1932 r.

która przedstawia tu swoje świadectwo, opublikowane wcześniej w Polsce pt. „Tajemnica Mszy Świętej”. MICHAEL wydrukował w czterech językach, w tym w języku polskim, kilka milionów egzemplarzy bezpłatnych zawierających tekst tego świadectwa.

Obaj autorzy filmu, dzięki uprzejmości redakcji MICHAELA, sprzedawali angielską wersję filmu „I am”, specjalnie przygotowaną na Kongres, na stanowisku MICHAELA. Wiele osób odwiedziło Pielgrzymów na ich stoisku, zadając pytania o katolicką perspektywę reformy monetarnej poprzez ekonomię Kredytu Społecznego. Irlandzka ekonomia znajduje się teraz w trudnej sytuacji, dlatego Irlandczycy łatwo pojmowali podstawowe zasady koncepcji Clifforda H. Douglasa i Louisa Evena. Wiedzą oni, co to znaczy żyć bez zaspokojenia podstawowych potrzeb! Pielgrzymi św. Michała czuli otwartość Irlandczyków i wszędzie byli przyjmowani z gościnnością. Wiele osób zaprenumerowało MICHAELA, a wszystkie materiały, które przybyły do Irlandii na palecie, zostały rozproszane podczas Kongresu.

Procesja Różańcowa

W środę 13 czerwca odbyła się procesja Różańcowa po ulicach wokół terenów wystawowych, na których odbywał się Kongres. Sam ten teren znajduje się na obrzeżach Dublina, tak więc 7 tysięcy uczestników Kongresu z zagranicy, w tym tysiąc Kanadyjczyków, i kilkanaście tysięcy Irlandczyków mogło zmanifestować swoją wiarę, pomimo szaleńcych ataków sekularyzmu, ateizmu i materializmu w tym dumnym i zawsze walczącym o wolność, podobnie jak Polska, kraju. Wiele starszych osób pamiętało ze wspomnień rodziców wspianą wiarę katolicką w Irlandii, zmanifestowaną podczas 31. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego, który odbył się w Dublinie 80 lat temu, w 1932 r. Był to jeden z największych Kongresów w XX w. Wzięło w nim udział 3 miliony 171 tysięcy ludzi. Porównajmy to z obecnymi 23 tysiącami. Wtedy procesja Różańcowa przeszła ulicami samego centrum miasta, w tym główną ulicą O'Connell i było to pół miliona ludzi. Dziś uczestnicy procesji znaleźli się na obrzeżach miasta, na wąskich uliczkach, a poza kościołami w Dublinie nigdzie nie było żadnej reklamy Kongresu Eucharystycznego, żadnych ogłoszeń, plakatów, transparentów zawieszonych na słupach oświetleniowych, tak wszechobecnych podczas różnych festiwali i zawodów sportowych.

Przesłanie papieża Benedykta XVI

17 czerwca w niedzielę Msza św. Statio Orbis na wielkim stadionie w Croke Park zamknęła 50. Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny. Przedmówił jej legat papieski kardynał Marc Ouellet, który powiedział m. in.:

„Jezus jest ziarnem zasianym przez Samego

Boga w głębi ziemi, ziarnem, które upadło na ziemię, obumarło i wzrosło do życia wiecznego. Z tego najmniejszego ziarna zbawienia wyrasta Drzewo Życia, Kościół, w którym cała ludzkość wezwana jest do odnalezienia domu i bezpieczeństwa w obecności zmartwychwstałego Pana. Z tego właśnie powodu, Kościół jest wezwany i my jesteśmy wezwani, by być świadkami Boga i sprawiać Mu radość, głosząc Ewangelię, żyjąc w braterstwie i chwając Boga za dar zbawienia. Po tym tygodniu refleksji Eucharystycznej, celebracji i adoracji, jesteśmy z pewnością świadkami bardziej wezwania Boga do komunii z Nim i między nami. Bądźmy świadkami tej łaski przez wezwanie innych do wiary w tę komunie. Wiara jest najcenniejszym darem, jaki otrzymaliśmy wraz ze Chrystem świętym. Nie zatrzymujemy jej dla siebie i nie bójmy się jej głosić! Pozwólmy jej wzrastać, jak wspaniałemu drzewu, dzieląc się nią wszędzie!”.

Na zakończenie wszyscy zobaczyli przesłanie video papieża Benedykta XVI, który ogłosił, że następny Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny odbędzie się w 2016 r. w mieście Cebu na Filipinach. Oto fragmenty tego przesłania.

„Droży Bracia i Siostry, z wielką miłością w Panu pozdrawiam was wszystkich, zgromadzonych w Dublinie na Pięćdziesiątym Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym... Hasło Kongresu: 'Komunia z Chrystusem i między nami' prowadzi nas do zastanowienia się nad Kościołem, jako tajemnicą wspólnoty z Panem i ze wszystkimi członkami Jego Ciała. Od najdawniejszych czasów pojęcie *koinonia* lub *communio* znajdowało się w centrum tego, jak Kościół pojmował sam siebie, swój związek z Chrystusem, swoim Założycielem oraz sprawowane przez siebie sakramenty, a przede wszystkim Eucharystię.

Kongres odbywa się także w czasie, gdy Kościół na całym świecie przygotowuje się do obchodów Roku Wiary, aby uczcić pięćdziesiątą rocznicę rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II – wydarzenia, które zapoczątkowało najszerzą w dziejach odnowę obrządku rzymskiego. Spoglądając z naszej dzisiejszej perspektywy na pragnienia wyrażone przez ojców soborowych oraz w świetle doświadczenia Kościoła powszechnego w okresie, jaki później nastąpił, jest oczywiste, że wiele osiągnięto. Ale równie jasne jest także to, że doszło do wielu nieporozumień i nieprawidłowości. Zamiarem odnowienia form zewnętrznych, jakiego pragnęli ojcowie soborowi, było ułatwienie wejścia w wewnętrzną głębię tajemnicy. Jego prawdziwym celem było poprowadzenie ludzi do osobistego spotkania z Panem, obecnym w Eucharystii, a więc z żywym Bogiem, aby dzięki temu kontaktowi z miłością Chrystusa mogła też wzrastać wzajemna miłość braci i sióstr. Nierzadko jednak rewizja form liturgicznych pozostała na poziomie zewnętrznym, a „czynny udział” pomyślono z aktywnością zewnętrzną. Stąd wiele jeszcze pozostaje do zrobienia na drodze do prawdziwej odnowy liturgicznej. W zmienionym świecie, coraz bardziej skupionym na rzeczach materialnych, musimy się nauczyć rozpoznawania na nowo tajemniczej obecności Zmartwychwstałego Pana, który jako jedyny może wnieść w nasze życie swe tchnienie i głębię.

Eucharystia jest kultem całego Kościoła... Powinna być sprawowana z wielką radością i prostotą, a zarazem tak godnie i z szacunkiem, na ile jest to możliwe. Zachęca nas do pokuty za nasze grzechy, ale także do przebaczenia naszym braciom i siostram”.

Marie Anne Jacques